

OKO

Slezská církev
evangelická a.v.
Oldřichovice**Lukáš 23:39-43**

Jeden z těch zločinců, kteří viseli na kříži, se mu rouhal:

"To jsi Mesiáš? Zachraň sebe i nás!"

Tu ho ten druhý okřikl: "Ty se ani Boha nebojíš? Vždyť jsi sám odsouzen ke stejnému trestu. A my jsme odsouzeni spravedlivě, dostáváme zaslouženou odplatu, ale on nic zlého neudělal."

A řekl: "Ježíši, pamatuj na mne, až přijdeš do svého království."

Ježíš mu odpověděl: "Amen, pravím ti, dnes budeš se mnou v ráji."

Druhý zločinec...

nebyl vůbec lepší než ten první a přece byl tak jiný. Na nic se nevymlouvá, nezkouší nikoho obviňovat. Zločinci neradi říkají: "udělal jsem chybu" nebo "beru to na sebe", spíše "není to moje chyba", nebo trochu mírnější "udělal jsem chybu, ale... ten či onen za to může."

Druhý zločinec nic podobného neudělal, protože viděl, koho má vedle sebe. Řekl jen: "my jsme odsouzeni spravedlivě, dostáváme zaslouženou odplatu, ale on nic zlého neudělal." "A přesto, že nic zlého neudělal, je tady s námi, visí s námi na kříži a umírá s námi." A pak se obrací ke Kristu a prosí: "Ježíši, pamatuj na mne, až přijdeš do svého království."

To zvolání by nedávalo žádný smysl, kdyby v srdci toho zločince nebylo zrníčko víry. Ten lotr na kříži viděl, že vedle něho umírá skutečný Král, vládce, mocný bohatýr a kníže pokoje. A více než to, nikoho nepřesvědčoval, nic nenabízel - neměl co. Neřekl: "Prosím pomoz mi, a když mi pomůžeš, budu ti sloužit, půjdu za tebou..." Nic podobného. Jen se obrací a vysloví prostou větu bez podmínek a slibů. "Ježíši, nezasloužím si

tvoji záchranu a nemám ti co nabídnout. Ale vím, že dnes přijdeš Králi zpět do svého království, a když tam budeš, prosím, vzpomeň si na mne, ne proto, že si zasloužím tvoji milost, ale proto, že jsi milosrdný.”

Lidé, kteří to slyšeli, si museli o tom všem pomyslet svoje. Umírající muž prosí umírajícího muže, aby si na něj po smrti vzpomněl. Lidem to znělo divně, ale před Bohem byla ta slova drahá a vzácná, protože plynula z kajícího srdce a vzdala chválu Bohu, upínala se na jedinou naději a tou nadějí byl Kristus. A ten řekl: *”Amen, pravím ti, dnes budeš se mnou v ráji.”*

Bůh si cení těch, kteří mu nemají co nabídnout a dává jim více, než si dovedou představit. Dnes je druhý zločinec u Krista v ráji. Je tam, protože věděl, že si nezaslouží Boží milost, ale věřil v Boha, který ji dává.

Na celém tom příběhu mne nejvíce zarazí Ježíšovy reakce. Až mi z toho běhá mráz po zádech. Ten první zločinec měl v ústech sebevědomá slova plná obviňování a zloby. A Ježíšova reakce byla nula... nic... ani jedno slovo.

Ježíš se k jeho životu a slovům nepřiznal, mlčel. Jakoby naznačil: “Mluv si kolik chceš, měj argumentů proti mně, kolik chceš a klidně se i sám zachraň, pokud chceš a máš na to dost síly, ale já k tomu nemám co říct. Pravda se ti ukáže za chvíli s posledním výdechem.” A Boží mlčení je znakem strašného soudu. Co bude Pán Bůh dělat, když uvidí tvůj život, tvoje slova, tvoje myšlenky? Nebude náhodou jen mlčet?

Boha nepřinutíme mluvit tím, že budeme na Něm něco vymáhat, že budeme mít v životě plno vlastních slov a činů. Bohu se líbí, když ztratíme slova, protože uvidíme svoji hříšnost a Jeho svatost a velikost a přijdeme k němu v němém úžasu jako druhý zločinec a řekneme: “Pane, nemám ti co nabídnout, nezasloužím si Tvou milost, ale věřím, že jsi milosrdný skrze toho, který i za mě umíral na kříži.” A pak Pán Bůh pohlédne na svého Syna Ježíše a zeptá se: “Znáš ho?” A on odpoví: “Znám, je to moje milované dítě, za všechny jeho hříchy je zapláceno.” A Bůh řekne: “Dnes budeš se mnou v ráji.”

Přístupme letošní postní období k Bohu s prázdnýma rukama a On je naplní odpuštěním a milosrdenstvím. Ale to není vše. Když Ježíš řekl lidem příběh o milosrdném Samařanovi, zeptal se pak:

*Lukáš 10:36-37 Kdo z těch tří, myslíš, byl bližním tomu, který upadl mezi lupiče?" On řekl: „Ten, který mu prokázal milosrdenství.“ Ježíš mu řekl: „**Jdi a jednej také tak.**“* To je naše výzva.

Jestli dostáváme Boží přijetí, není to jen dar, je to i závazek, abychom se naučili přijímat jiné. Vždyť Pán nedává své dary jen tak pro nic za nic, ale proto, abychom se stali požehnáním jeden pro druhého i pro tento svět.

A proto přemýšlejte: Možná je někdo ve vaší rodině, který si podle vás nezaslouží odpuštění a milosrdenství, ale potřebuje ho jako sůl. Prokažte mu jej! Prosím Vás tatínkové a maminky, mladší a starší, abyste si dnes odpustili a přijali jeden druhého kvůli Kristu samotnému.

Přeji Vám požehnaný čas postu i Velikonoc.

pastor Jiří Chodura

Bezstarostný život

– a to ti jako sliboval kdo?

„Ježíši“ sem, „Ježíši“ tam. Slyšíme ze všech stran. „Ano?“ A nic. Ticho. Komunikace se dále nerozvíjí. A za chvíli zase... Prý lidi vůbec nezajímá náboženství, víra, Ježíš či snad Bůh. Opravdu je tomu tak? Přece nemůžeme popřít to, že všude kolem slyšíme „Ježíši,“ nebo „Bože.“ Je mi jasné, že toto oslovení jim vypadne z úst jako plivanec. To snad ne! To jim, tak pohrdají? Kdo ví. Mají vůbec někoho v okolí, kdo jim řekl o tom Ježíši?

Když jsem nastoupila do práce, sem tam se ve slovníku mých kolegů, objevilo toto nebeské oslovení. A moje reakce? „Kde je? Ukaž mi ho? Chci ho vidět!“ Po nějaké době mých nadšených reakcí to ustálo. Přestalo je to bavit.

A teď už k tématu...

Jednou jsem se setkala s pětiletou slečnou. Moc ji nešlo rozumět, ale měla touhu mi něco důležitého říct. Začala: „Víš, Lenko, Bůk neexistuje.“ Koukám na ní a prosím, aby větu ještě jednou zopakovala. Hluboce se nadechla a říká: „Bůůůůůůůk neexistuje.“ „Máš na mysli to, že Bůh neexistuje, jo? “ „Ano.“ „Aha, a proč si to myslíš? “ „Včera jsem se modlila a nic.“ Nepamatuji si, co byla ta věc, za kterou se modlila, ale myslela to velmi vážně.

Nejsme často i my zklamání z toho, že nám Bůh něco nedal? Tak třeba děti? Hodně peněz? Zdraví? Partnera? Jednoduše řečeno šťastný a jednoduchý život? Tak usilovně jsme za něco bojovali a ejhle nic. Je snad Bůh hluchý? Nebo nechce, abychom byli šťastní? Přece, když máme Boha, tak bude všechno krásné, ne?

Někdy mi přijde, že si děláme nároky na to, aby všechno bylo dobré a hezké, když už jsme se pro Něj rozhodli. Možná, že i při sdílení evangelia ostatním říkáme, jak úžasný ten život je. Pak se někdo rozhodne pro Krista a uvidí, že to až tak růžové není. Nikdo nám však nesliboval pohodový a bezstarostný život.

Když se kouknu do Bible na příběhy různých lidí, tak tam nenajdu nikoho, kdo by prožil šťastný život. Abraham, cestovatel, který měl zabít své jediné dítě. Sára, žena po přechodu, a přece nakonec porodila Izáka. Noe, blázen své doby, který musel každý den poslouchat posměšky a pohrdání všemi lidmi. Josef, vězeň a otrok. Mojžíš, zbabělec, který neuměl mluvit. A co třeba Pavel? Zaživa kamenován, byl bičován, svědčil o své víře císaři. Žádný „sladký“ život. Poukázala jsem sice na jejich slabiny, ale přesto všichni hráli důležitou roli. Bůh měl s nimi plán a přes všechny jejich slabiny si je Bůh velkolepě použil, aby se postaral o svůj lid. Byli to velcí lidé, ne svým společenským statutem, ale velkým srdcem, které bylo vnímavé, upřímné a oddané Bohu.

Možná si teď říkáte: „No jo, ale já nejsem žádný biblický velikán.“ Žádný takový jako Mojžíš 2 nebo Pavel 2 nejsme, ale každý z nás je jako jedinečná, ta neoriginálnější jednotka, kterou Bůh stvořil. Každý milimetr naší kůže, piha, barva vlasů nebo výška jsou pod palcem mistra jako veledílo, které tady na tom světě má svoje místo, a především má svůj úkol a smysl. Víš, jaké je to Tvoje místo a úkol?

Koledování v třineckých nemocnicích

Koledování v Nemocnici Třinec na Sosně - možná už 10ti letá tradice, bez které si neumím představit Vánoce. Všechno začalo čtyřčlennou skupinkou, ve které se angažoval mimo jiné i Palo Taska. Z počátečních pár nadšenců se jich aktuálně aktivně zapojuje kolem 20ti. Během čtyř let, kdy jsem si přivlastnila status organizátorky koledování, se nám podařilo navštívit i jiné oddělení jako je JIP nebo dětské. Mé touhy rozšířit to dál i za hranice třinecké nemocnice se letos vyplnily. Po setkání s manažerkou pro ošetrovatelskou péči v Nemocnici Podlesí, která mně jak se patří vyzpovídala, jsem odcházela z její kanceláře s pozitivní zprávou. Čekal nás dvoudenní maraton – 24.12. na Sosně, 25.12. na Podlesí.

Nastal den Dé. Všichni jsme se sešli v hlavní budově, abychom celou dobu návštěv předložili Bohu. Pro ty, kdo neví, jak takové koledování vypadá, tak asi takto. Přijdeme na oddělení,

zaklepeme na dveře pokoje, hezky se zeptáme, jestli můžeme jít dovnitř a pak začneme tu naši písničku. Vlastně dvě. Kromě koled a přání, máme prostor pro modlitby, sdílení se nebo povídání s pacienty, kteří musí trávit svátky v nemocnici. Setkáváme se se slzami, smutnými příběhy, ale taky s úsměvem a nepopsatelnou radostí a vděčností, protože jsme často, kromě rodiny, jediní kdo je navštíví. Potkáváme různé lidi s různými příběhy. Taky takové, kteří se hlásí ke křesťanským církvím avšak věta „jsem katolík“ nebo „jsem evangelík“ je jen jakýmsi statusem, který si přivlastnili. Bojí se bolesti, jsou sami, nemají jistotu budoucnosti. Věřím, že během dvou hodin, které v nemocnici strávíme, si Bůh může použít cokoliv a kohokoliv k tomu, aby se oslavil a zasel semínko touhy po Něm samotném.

Touto cestou bych chtěla ještě jednou poděkovat všem, kteří se podíleli na realizaci koledování v nemocnicích. A tak: „buďte pevní, nedejte se zvíkat, buďte stále horlivější v díle Páně; vždyť víte, že vaše práce není v Pánu marná.“ (1 Kor. 15,58) Cokoli děláme pro Krista má smysl!

Lenka Rusz

AKTUÁLNĚ

Postní páteční bohoslužby

Srdečně vás zveme na páteční postní bohoslužby, které se konají v pátek v 17.30 hodin ve sborovém sále. Se zamyšlením a povzbuzením z Božího slova přicházejí různí pastoři naší církve.

Velikonoční koncert pěveckého sboru z USA

V sobotu 31. března 2018 v 16.00 hodin budeme mít jedinečnou příležitost hostit u nás koncert pěveckého sboru studentů biblické školy z Minnesoty (USA). Tito mladí lidé nám představí písně, které se tematicky vážou na období postu a Velikonoc. Všichni jsou srdečně zváni.

Sborové shromáždění

V neděli 18. března 2018 proběhne v rámci bohoslužeb sborové shromáždění, na kterém se s vděčností chceme podívat zpět na minulý rok, ale také prosit o to, aby nás Pán Bůh vedl v tomto i v příštích letech. Udělejte si čas a určitě přijďte.

Kurz krasopisání, čtvrtek 22. března 2018, 17.00 hod., kostel – nový sál

Líbí se Vám krasopis, ale nevíte, jak na to? Můžete to zkusit s námi. Na kurzu krasopisání se společně naučíme základy moderního "handletteringu". Vyzkoušíte si základy krasopisání s fixy ABT Dual Brush Pens (značka Tombow). Tyto fixy mají elastický štětcový hrot, který je vhodný pro kaligrafické popisky. Linka se mění od tenké po hrubou, záleží na tlaku vyvíjeném na hrot. V ceně kurzu jsou zahrnuty veškeré materiály – písanka se základními linkami a abecedou a 2 ks fixů. Z kurzu si také odnesete mnoho inspirace a také akvarelové přáníčko. Kurz je určen pro začátečníky. Věková kategorie od 12 let, cena 450 Kč, délka kurzu 2 - 2,5 hod., přihlášky na email: veronika.kaletova@kalia.cz

Datum	Den/hod.	Setkání
10. 3. 2018	So, 16.00	Večernice skupiny D
10. 3. 2018	So, 17.00	Manželský večer
18. 3. 2018	Ne, 9.00	Sborové shromáždění v rámci bohoslužeb
24. 3. 2018	So, 9.30	Bohoslužby pro seniory
25. 3. 2018	Ne, 9.00	Palmová neděle
29. 3. 2018	Čt, 17.30	Zelený čtvrtek (v rámci Večeře Páně)
30. 3. 2018	Pá, 9.00	Velký pátek (Večeře Páně 8.15)
30. 3. 2018	Pią, 15.00	Wielki piątek (Wieczera Pańska 16.15)
1. 4. 2018	Ne, 9.00	Velikonoční neděle
1. 4. 2018	Nie, 10.30	Wielkanocna niedziela
2. 3. 2018	Po, 9.30	Seniorátní bohoslužby Třinec

SBÍRKY

Sbor 11 962 Kč, Bible v Tanzanii 5 700 Kč, Sbor 16 346 Kč,
 Vzdělávací fond 7 431 Kč, Ukrajina 12 870 Kč, Sbor 11 260 Kč,
 Alianční týden modliteb 2 043 Kč, Fond varhaníků 10 436 Kč, Sbor 9 564 Kč

S B O R O V Á K R O N I K A

KŘTY

Kěž rostete v milosti a v poznání našeho Pána a Spasitele Ježíše Krista. Jemu buď sláva nyní a až do dne věčnosti. 2. Petrův 3,18

Matyas Bartoň, nar. 25.5.2016

JUBILEA

leden 2018			
Zuzanna Cichá	94 lat	Danuše Ruzová	60 lat
Radim Czernek	50 lat	Stanislav Samiec	81 lat
Edita Heiderová	89 lat	Bronislava Samiecová	60 lat
Česlav Jadamus	50 lat	Wanda Sobková	75 let
Anna Kapustková	86 let	Stefanie Szkutová	83 lat
Helena Kostková	81 let	Anna Tomiczková	83 let
Irena Martynková	60 let	Viktor Walach	83 let
		Kristýna Walková	80 lat

únor 2018

Zuzanna Bruková	84 lat
Ema Gachová	88 let
René Chlebík	50 lat
Jana Kaletová	50 let
Jarmila Konderlová	60 let
Anna Kreifová	87 lat
Irena Legierská	50 let
Bronislava Roiková	70 let
Krystyna Romanová	70 lat
Milan Stryja	80 let
Otto Supík	82 let
Emilie Szlauerová	81 lat
Anežka Szlaurová	94 lat
Česlav Tomiczek	60 lat
Marta Zmeltová	70 lat

březen 2018

Marta Bolková	81 let
Libuše Borutová	60 let
Inge Bystrzycká	83 lat
Adolf Bystrzycki	88 let
František Cupek	75 lat
Helena Greinerová	86 lat
Ema Lipovská	82 let
Emilie Myrdaczová	96 lat
Žofie Ostruzzková	70 let
Ilona Peclová	70 let
Helena Rakowská	87 lat
Irena Rašková	70 let
Emilie Siedloková	80 lat
Anna Žváčková	87 lat

POHŘBY

Jméno zesnulého	Bydliště	Datum úmrtí	Věk
Roman Stonawski	Oldřichovice 12	2.12.2017	32 let
Anna Kawuloková	Tyra 11	5.12.2017	89 let
Edvard Niemczyk	Oldřichovice 564	18.1.2018	81 let
Anna Sikorová	Oldřichovice 99	2.2.2018	78 let
Karel Sikora	Oldřichovice 379	11.2.2018	81 let

ŻYCZENIA WIELKANOCNE

Błogosławiony niech będzie Bóg i Ojciec Pana naszego Jezusa Chrystusa, który według wielkiego miłosierdzia swego odrodził nas ku nadziei żywej przez zmartwychwstanie Jezusa Chrystusa. (1 P 1,3)

Z okazji nadchodzących Świąt Wielkanocnych składamy serdeczne życzenia Bożego błogosławieństwa. Niech dar Krzyża i moc Zmartwychwstałego napełniają Was radością, wzajemną miłością i pokojem. Chwalmy Pana!

ks. J. Chodura, diakon Z. Kaleta